

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ श्रीमोक्षतिवक्तुं तत्पितुः शांतनोरुत्पत्तिं
स भगवता वासुदेवेना संजात बलवीर्यपराक्रमो कालजातोऽस्माग्निना दग्धस्तेजसा स्वेन संजीवितः ॥ जीवयित्वा चैनमुवाच परिक्षीणे कुले जातो भवत्वयं परि
क्षिन्ना मेति ॥ ८४ ॥ परिक्षित्व लुमाद्रवती नामोपये मे त्वन्मातरं तस्यां भवान् जनमेजयः ॥ ८५ ॥ भवतो वपुष्मायां द्वौ पुत्रौ जज्ञाते ॥ शतानीकः शंकुकर्ण
श्च शतानीकस्य वैदेत्यां पुत्र उत्पन्नोऽश्वमेधदत्त इति ॥ ८६ ॥ एष पूरोर्वशः पांडवानां च कीर्तितो धन्यः पुण्यः परमपवित्रः स ततं श्रोतव्यो ब्राह्मणैर्नियमवद्भिर
नंतरं क्षत्रियैः स्वधर्मनिरतैः प्रजापालनतत्परैर्वैश्वैरपि च श्रोतव्यो धिगम्यश्च तथा शूद्रैरपि त्रिवर्णशुश्रूषुभिः श्रद्धधानैरिति ॥ ८७ ॥ इति हासमिमं पुण्यमशे
षतः श्रावयिष्यंति ये नराः श्रोष्यंति वानियतात्मानो विमत्सरामैत्रावेदपरास्तेऽपि स्वर्गजितः पुण्यलोका भवंति स ततं देवब्राह्मणमनुष्याणां मान्याः संपूज्याश्च ॥
॥ ८८ ॥ परं हीदं भारतं भगवता व्यासेन प्रोक्तं पावनं ये ब्राह्मणादयो वर्णाः श्रद्धधाना अमत्सरामैत्रावेदसंपन्नाः श्रोष्यंति तेऽपि स्वर्गजितः सुकृतिनोऽशोच्याः कृ
ताकृते भवंति ॥ ८९ ॥ भवति चात्र श्लोकः ॥ इदं हि वेदैः समितं पवित्रमपि चोत्तमं ॥ धन्यं यशस्य मायुष्यं श्रोतव्यं नियतात्मभिः ॥ ९० ॥ इति श्रीमहाभार
ते आदिपर्वणि संभवपर्वणि पुरुवंशानुकीर्तने पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ९६ ॥ ॥ ९७ ॥ ॥ ९८ ॥ ॥ ९९ ॥ ॥ १०० ॥ वैशंपायन उवाच
इक्ष्वाकुवंशप्रभवो राजा सीत्पृथिवीपतिः ॥ महाभिष इति ख्यातः सत्यवाक् सत्यविक्रमः ॥ १ ॥ सोऽश्वमेधसहस्रेण राजसूयशतेन च ॥ तोषयामास देवेशं स्वर्गं लेभेत ततः प्रभुः ॥ २ ॥
ततः कदाचिद्ब्रह्माणमुपासां चक्रिरे सुराः ॥ तत्र राजर्षयो त्यासन्सचराजामहाभिषः ॥ ३ ॥ अथ गंगा सरिच्छ्रेष्ठा समुपायात्पितामहं ॥ तस्यावासः समुद्धूतमा
रुतेन शशिप्रभं ॥ ४ ॥ ततो भवन्सुरगणाः सहसा बाहुभुखास्तदा ॥ महाभिषस्तुराजं रिरशं कोदृष्टवान्नदीं ॥ ५ ॥ सोऽपध्यातो भगवता ब्रह्मणा तु सहाभिषः ॥
उक्तश्च जातो मर्त्येषु पुनर्लोकानवाप्स्यसि ॥ ६ ॥ यथा ह तमनाश्चासि गंगया त्वं हि दुर्मते ॥ सा ते वै मानुषे लोके विप्रियाण्या च रिष्यति ॥ ७ ॥ यदा ते भविताम
न्युस्तदा शापादिमोक्ष्यसे ॥ वैशंपायन उवाच संचिंतयित्वा नृपतिर्नृपानन्यांस्तपोधनान् ॥ ८ ॥ प्रतीपं रोचयामास पितरं भूरितेजसं ॥ महाभिषंतु तं ह
ध्वानदीधैर्याभ्युतं नृपं ॥ ९ ॥ तमेव मनसा ध्यायं त्युपावर्त्तत्सरिद्धरा ॥ सा तु विध्वस्तवपुषः कश्मलाभिहता वृष ॥ १० ॥

माह इक्ष्वाकुवंशेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ अपध्यातः शतः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ विध्वस्तवपुषः दिवश्च्युतत्वात् ॥ १० ॥